

دیپستمین «شنبه‌های انقلاب» مطرح شد

انقلاب اسلامی تئاتر را به دست مردم سپرد

دیپستمین شنبه انقلاب با موضوع دستاوردهای انقلاب اسلامی در حوزه تئاتر و نمایش به همت جنبش مردمی پاسداشت ۴۰ سال انقلاب اسلامی در خانه هنرمندان برگزار شد. به گزارش «وطن‌امروز»، در این نشست چهاره‌هایی چون دکتر نصرالله قادری نویسنده، کارگردان و پژوهشگر تئاتر، دکتر احمد جولایی نویسنده و کارگردان تئاتر، کورش زارعی بازیگر و مدیر مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری انقلاب اسلامی، اعظم بروجردی نویسنده و کارگردان تئاتر، امیر نصیریگی رئیس سازمان بسیج هنرمندان، علی محمد رادمثنی نویسنده و کارگردان تئاتر خیابانی، حسین مسافرانستبه دبیر کمیته تئاتر، ندا نابنی کارگردان تئاتر، محمدعلی شهنئی دشتگلی مدیر پیشین اداره کل هنرهای نمایشی و دیگر کارشناسان این حوزه حضور داشتند. کورش زارعی، رئیس مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری در ابتدای این نشست در سخنانی با اشاره به نگاهی متفاوت انقلاب اسلامی به هنر تئاتر، گفت: انقلاب اسلامی نگاهی متفاوت به تئاتر دارد از همین رو در ابتدا جشنواره تئاتر فجر راه‌اندازی شد و اکنون در عرصه بین‌المللی پرگزار می‌شود به نحوی که تئاتر بین‌المللی فجر در عرصه جهانی برند شده است. تئاتر انقلاب اسلامی در سطح بین‌المللی اجرا و روی صحنه می‌رود و حضور فعالی به این عرصه دارد. در حال حاضر از تئاتر روز دنیا جلوتر هستیم و می‌توانیم با بهره‌گیری از جوانان و نسل جدید اتفاقات خاصی بی‌نظیری در دنیا رقم بزیم- وی در بخش دیگری از سخنان خود با بیان اینکه در حوزه هنری جریان جدیدی آغاز شده است، تصریح کرد: هنرمندان در مسجد تربیت می‌شوند و در عرصه هنر کار حرفه‌ای انجام می‌دهند؛ افرادی همچون حاتمی کیا، سلحشور، شورجه، مجیدی، درّی و… دستاوردهای انقلاب اسلامی در حوزه سینما هستند. هنر تئاتر ما در دنیا بازندت خاص و عام است، در هزار پایگاه مسجد تئاتر اجرا می‌شود و برای این منظور ۲۷ استان دفتر تئاتر مساجد ایجاد شده است و در حال حاضر تئاتر مردمی در مساجد در شکل نوینی در حال اجراست. رئیس مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری اظهار کرد: تئاتر مساجد یکی از عوامل مهم مردمی شدن تئاتر و تربیت مخاطب است به نحوی که در ۱۰ سال آینده جمعیتی که با تئاتر تربیت می‌شود ۱۰ برابر می‌شود که تربیت شده مساجد هستند. اعظم بروجردی، مدیر پردیس تئاتر تهران نیز در ادامه دیپستمین شنبه انقلاب اظهار داشت: انقلاب اسلامی هنر را مردمی و به آنان اعتماد کرد و این هنر را به دست مردم سپرد. وی با اشاره به افتتاح کانون تئاتر بانوان بعد از انقلاب ادامه داد: حضور بانوان در تئاتر قبل از انقلاب بسیار کم بود و در حوزه‌های نویسندگی و کارگردانی تئاتر تعداد آنان انگشت‌شمار بود و حتی می‌توان گفت بانوان در حاشیه بودند. قبل از انقلاب در حوزه تئاتر برای زنان امنیتی وجود نداشت ولی امنیت و احترام به بانوان در حوزه تئاتر بعد از انقلاب به‌وجود آمد.

نمایش خانگی

بازیگران جدید به «هننگ آبی» جیرانی پیوستند

حمیدرضا آذرنگ، الهام کردا، ستاره پسیانی و دبیرا زاهدی به «هننگ آبی» پیوستند. به گزارش «وطن‌امروز»، «هننگ آبی» که فضای تازه‌ای دارد و داستان متفاوتی را روایت می‌کند به کارگردانی فریدون جیرانی، نویسنده‌ی بهرام توکلی و تهیه‌کنندگی سعید ملکان برای نخستین در شبکه نمایش خانگی و سرویس فیلمو ساخته می‌شود. تاکنون حضور لیلای حاتمی، ساعد سهیلی، حسین پاری، ویشکا آسایش، ماهور لوند، مجید مظفری، بیروش نظریه و آزاده صمدی در این سریال قطعی شده است و بزودی عوامل پشت صحنه و دیگر بازیگران این مجموعه معرفی خواهند شد. همچنین آلاله هاشمی، دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز این سریال است و بابک کریمی طاری طراحی صحنه، مارال جیرانی طراح لباس و سعید زند صدارداری «هننگ آبی» را بر عهده دارند.

امیر مرادی؛ دست‌کم در عرصه شعر کهن فارسی و بویژه پیش از صفویه، کمتر شاعری داشته‌ایم که تمام هم و غم خود را بر سرسرایش برای اهلبیت متمرکز کرده باشد اما می‌دانم و می‌دانید که رونق سرایش آیینی- در همه انواع آن- در چند دهه اخیر (که خود در اثر عواملی مثل تعدد هیئات مذهبی و نیاز به شعر به‌روز و جدید ایجاد شده است)، سبب شده تیراژ اینگونه سرایش، بسیار بالا برود، تا حدی که عده‌ای خود را صرفاً شاعری آیینی می‌نامند و می‌دانند. و بماند.

۱- آیینی به آیین؛ مسأله این است

چالش برانگیزترین ضلع سه‌گانه «شاعر، شعر، مخاطب» در شعر آیینی، ضلع مخاطب است. شاعر و شعر آیینی، بخواهد یا نخواهد، بخواهیم یا نخواهیم، در برابر مخاطبی قرار می‌گیرد که غنی است از نشانه‌ها و کندهای مذهبی و به اصطلاح هیباتی‌ترش، کنایه‌فهمی، منظوم این است که گوش و دل و گوش دل مخاطب شعر آیینی، مستعد آن است که با هر کلمه آشنایی، پر بکشد و حادتهای پیش‌تر شنیده را به رصد دوباره بنشیند. از همین جاست که کار شاعر آیینی سخت و ساده می‌شود؛ ساده از آن جهت که در فضای محدود شعر- به لحاظ لوازمی چون وزن و قافیه- می‌تواند اقتصادی‌تر عمل کند و سخت از آن جهت که شعر تازه سرودن و وضع المان‌های جدید، نیازمند تبحر بیشتری است. به سختی کار، مقید بودن خیال در عرصه مذهب را هم باید اضافه کرد. پس مسأله اینجاست که صرف اینکه ما شعری بگوییم که در چارچوب آیینی بگنجد (به لحاظ عوام)، کار چندان دشواری نیست؛ آنچه دشوار است، سرودن آیینی به آیین است.

۲- آیین سرایش آیینی

وقتی هنوز پاسخ به سؤال «شعر چیست؟» ممکن نیست، پاسخ به سؤال «شعر خوب چیست؟» هم به همان اندازه و بل بیشتر، غیر ممکن می‌نماید و طبیعتاً سؤال «شعر آیینی خوب چیست و چه ویژگی‌هایی دارد؟» هم سرنوشت متمایزی ندارد. سهل‌ترین راه این است که همه چیز را ارجاع بدهیم به سلیقه مخاطب و آن وقت دیگر هر شعری و هر شاعری قابل توجیه است و مگر نه اینکه خدا انسان را آفرید و انسان توجیه را؟ ترس از آثار شسیم ادبی، تعیین متر و معیار- ولو ناقص و مختلف- برای شعر و شاعری الزامی می‌کند. بی‌شک این التزام، چیزی از ایهام سوالات بند قیل نخواهد کاست اما هر مخاطب ادبی جدی را به فکر وادار می‌کند. در این آن، در پاسخ به سؤال سوم که مسأله اصلی این یادداشت است، من اینطور فکر می‌کنم که شعر آیینی بسزا و آرمانی، شعری است که در توصیف وقایع- غمبار یا شادی‌آور- متوقف نماند و بتواند به دور از غلو، از اهل‌بیت‌الکوبی ارائه بدهد که به کار انسان امروز بیاید، اگر نه موزون کردن حوادثی هزاران بار موزون‌شده، اگر هم در عرصه زیبایی‌افرنی موفق باشد، از تأثیرگذاری حقیقی و عمیق بارها و بارها دور است. به عقیده من، مثلاً مثنوی‌های علی معلم‌دامغانی و محمدکاظم

تأملی بر کتاب «لحظه‌های بی‌ملاحظه» اثر مبین اردستانی

تداوم زیستن

کاملی در اکثر موارد، بسیار بیشتر از ترکیب‌بند محتشم، آیینی است، چرا که من مخاطب را بیشتر متوجه این امر می‌کند که «فلانی! کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» و بیشتر متوجه این امر می‌کند که هیچ انتخاب خنثایی در جهان وجود ندارد و هر انتخابی یا در مسیر سعادت است یا در مسیر شقاوت و لا غیر. این کارآمدی ملاک من است و برای تحقق آن، فرم و محتوا (اگر قائل به تفکیک آنها باشیم که من نیستم) هر دو می‌توانند دخیل باشند. یعنی همان‌قدری که یادآوری کاملی از جنگ احد در مثنوی «ای به امید کسان خفته، ز خود یاد آرید» به لحاظ محتوایی ارجمند است، زبان‌آوری علی معلم‌دامغانی در مثنوی «تسنسته خواند نیمه‌شب برادرم دوگانه را» هم محترم است.

۳- آیات مبین

غزل «در مدار باوفایی» از میان غزل‌های «لحظه‌های بی‌ملاحظه»، از نمونه‌های برجسته شعر آیینی موفق است که در ادامه سعی بر آن دارم علل موفقیت آن را- از دیدگاه خود و در حد توان خود- تشریح کنم. ۱-۲- ردیف: آنچه در وهله نخست و در رساخت غزل به چشم می‌خورد، ردیف فعلی «زیستن» است. مصدر زیستن که امروز تقریباً جای خود را به فعل مرکب «زندگی کردن» داده است، در این غزل نقشی کلیدی ایفا می‌کند اما چرا؟ علت جلب

کربلا، ضمن اشاره به شهادت حضرت علی‌اصغر(ع) و امام حسین(ع) بخش نخست روایت را متوقف می‌کند. حادثه‌های پس از کربلا در تلمیح بیت بعدی جمع‌بندی شده است:

«غیر زیبایی ندیدی در بلاباران عشق

از الست عاشقی قالوا بلایی زیستی»

این بیت در واقع حلقه واسطی است که پاره دوم غزل را آغاز می‌کند. این پاره، جز در یک بیت که انگار به قسمت اول تعلق دارد (خطبه خواندی حیدری از مصحفی آتش به جان/هم‌نفس با آیه‌های روشنایی زیستی)، بیشتر بر کلیات تمرکز دارد، البته این بخش نیز با اشارات روایی و قرآنی و ادبی متعدد، سعی در تکمیل بنایی دارند که در بخش نخست، پی آن ریخته شده است. ۲ بیت پایانی به جمع‌بندی غزل اختصاص دارد. شاعر پس از ذکر این حجم نشانه‌های معرفی به مدح می‌رسد. این مدح می‌توانست زودتر و بدون بیان پیشینه گفته شود اما آیا اثرگذاری فعلی را داشت؟ هرگز. در بیت شابد پایانی با تلمیح به بیت مشهور حافظ، ارادت شاعر نمایان می‌شود:

«عالمی دیگر مگر سازند و از نو آدمی

تا عیان گردد که بودی و کجایی زیستی»

و تازه در بیت پایانی است که مشخص می‌شود غزل برای رحلت حضرت زینب(ص) سروده شده است:

«پر بز، وقت پریدن امده ای که سال‌ها

در قفس هر لحظه با شوق رهایی زیستی»

آنچه در زمان معمول اتفاق افتاده است،

در واقع همین بیت است و بس. همه غزل از ابتدا تا بدین جا، بازگشتی بوده است به گذشته؛

یک جمع‌بندی فوق‌العاده. آیا غزل می‌توانست خصوصاً ابیات آغازین غزل، همگی اشاراتی دارند به وقایعی جگانه اما فعل زیستن، فعلی مثبت و امیدبخش است و این تناقض چیزی است از جنس «هسا رأیت الا جمیلا» که در مصرعی از غزل (غیر

زیبایی ندیدی در بلاباران عشق) نیز بدان اشاره شده است. عادت معهود ذهن این است که حضرت زینب(س) با همه این حوادث، مرگی تدریجی را تجربه کرده است اما شاعر با بر هم زدن این عادت، همه این حوادث را زیستن دیده است؛ نگاهی که انگار با سیره فکری اهل‌بیت نیز سازگارتر است.

۲-۳- روایت: در یادداشت دیگری که برای این کتاب نوشته‌ام، اشاره کردم یکی از عواملی که مبین اردستانی برای آن ارزش ویژه قائل است، سیر روایی غزل است. در این غزل نیز شاعر ضمن حفظ استقلال معنایی هر بیت، تلاش کرده است روایتی خوش‌ساخت ارائه بدهد که در این کار توفیق فراوانی داشته است. مصرع دوم مطلع غزل، شروع این روایت است و نمایه‌ای برای ابیات آینده: «ای که پیش از کربلا هم کربلایی زیستی»، ابیات بعد به نوعی تشریح این مصرع در یک سیر زمانی منظم‌اند. شاعر این زیست را با پیامبر(ص) حضرت علی(ع) و حضرت زهرا(س) آغاز می‌کند، با امام حسن(ع) ادامه می‌دهد و با رسیدن به زمان واقعه

گزارش خبرنگار «وطن‌امروز» از سی‌ویکمین جشنواره

بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

تاتی‌تاتی تا اصفهان!

محسن شهیمیرزادی: کودک‌کی را تصور کنید که سال‌های اول زندگی‌اش با کمک پدر و مادر تاتی‌تاتی می‌کند و مدت‌ها می‌گذرد تا بالاخره بتواند چند قدمی جسته و گریخته برآرد. آن زمانی که استخوان‌هایش از ترمی درمی‌آیند و می‌تواند روی پای خودش بایستد، در همان موقعی که پدر و مادر خیال‌شان از راه رفتنش آسوده شده‌اند، او را در پشت‌بام رها می‌کنند و سراغ مشغله‌های دیگرشان را می‌گیرند، همان لحظه بی‌توجهی آنها کودک را از پشت‌بام به زمین می‌کوبد. آنها آنقدر درگیر مشغله‌های خود و دیگر فرزندان‌شان شده‌اند که سال‌ها کودک را با دست و پای گسسته در بستر رها می‌کنند و تنها برخی دوست‌دارانش هستند که هر چندوقت یک‌بار دور او جمع شده و اشک می‌ریزند و بعضی فرو می‌خورند. مدت‌ها می‌گذرد و والدینش وقتی می‌پیند هم‌بسن و سالان او به جایی رسیده‌اند و آن‌آور خانه و افتخار خانواده شدند، تصمیم می‌گیرند او را به دکتر ببرند و برای عصایی تهیه کنند ولی تاخواهد دوباره روی پای خودش بایستد تیمار می‌خواهد و مراقبت. او اما برای این یادگرفتن فرصت ندارد بار دیگر به دوران سقوطش بازگردد تا زندگی را از آنجا سسر بگیرد، بلکه باید تاتی‌تاتی، راه رفتن و دویدن را یا هم بیاموزد، چرا که هم‌سن

و سالان فرنگی او سال‌هاست به شان و مقام و درآمدی رسیده‌اند و حتی پدر و مادرش برخی از آنها را در خانه خود به فرزندخواندگی قبول کرده‌اند. این داستان هرچند غیرمنطقی به نظر می‌آید اما کم‌دی و در عین حال ترازوی این سال‌های سنینمای کودک است که این سینما همان طفل و پدر و مادر آن، مدیران سینمایی و عمایش همان «جشنواره فیلم‌کودک و نوجوان است»؛ جشنواره‌ای که سال‌هاست سیاستش به سمت احیای سنینمای مختصر کودک جهت پیدا کرده است و در اتفاقی پسندیده سال‌هاست به مرکزیت اصفهان برگزار می‌شود. البته این مرکزیت همچنان نتوانسته همونی پایتخت راز خود دور کند، چرا که شرایط نابرابر تولید و یخش آثار سنینمایی در کشور همچنان در کفه تهران سنگین‌تر است و این جشنواره گماکان ترانسفر فرودگاه تهران- اصفهان شده است. اما هیچ‌کدام از اینها دلیلی کافی برای عقبگرد جشنواره در سال جاری نیست. وارد اصفهان که شوی، به محل اسکان یا سینماها که می‌روی در هر حالت انگارنه‌انگار که این شهر میزبان یکی از بزرگ‌ترین جشنواره‌های سنینمایی است. انبوه سلبریتی‌ها و هنرمندان عرصه کودک و نوجوان در این نقطه باستانی دور هم جمع شده‌اند اما نشانی از این دوره‌می

هم به چشم نمی‌خورد و شاید سینمای کودک مظلوم‌تر از تهران در اصفهان خانه‌گزیده است. کنداکتور شلوغ فیلم‌های سنینمایی ایرانی و بین‌الملل انتخاب‌ها را برای اهالی رسانه کمی سخت می‌کند، با این وجود روز افتتاحیه را به تماشای «آهوی پیشونی سفید ۲» گذرانیدیم؛ فیلمی که سیدچواد هاشمی به عنوان کارگردان و تهیه‌کننده آن، سال‌ها پیش در قسمت نخست دنبایی جدید و بدیع را به تصویر کشید و یکی از آثار نسبتاً خوب سنینمای کودک محسوب می‌شد؛ دنبایی فانتزی از «قلعه حیوانات» که کاراکترهای آنها ترکیبی از حیوان و انسان را تشکیل می‌دهند؛ نبرد خیر و شوری که در یک بسوی آن آهوها و در سروی دیگر اختاپوس قرار دارند. حلقه مواجهه خیر و شر و شکل‌گیری بی‌رنگ‌های داستانی «آهوی پیشونی سفید» با بازی ترلان پروانه است که عصاره بدنش برای جوادانگی اختاپوس مورد نیاز است. سیدچواد هاشمی در این اثر اقدام به خلق دنبایی جدید کرده است که میزان تخیل و فضای فانتزی آن بیشترین چیزی است که در فیلم می‌توان از آن تجلیل کرد؛ لنگه کفش‌ی که در بیان سنینمای ایران نایاب است و نفس وجود آن تحسین‌برانگیز. اما کارگردان برای روایت این دنیای فانتزی و بیان

«بانک» به سینما روایت می‌آید

سینما روایت در هفتمین

برنامه از سری جدید خود، فیلم مستند «بانک» را مورد نقد و بررسی قرار می‌دهد. به گزارش «وطن‌امروز»، مستند

«بانک» به نویسندگی و کارگردانی صادق زارع

از تولیدات گروه فیلمسازی قدر هنر است که به نقد و بررسی مسأله را در سیستم بانکی کشور و تأثیرات این موضوع بر وضعیت اقتصادی کشور می‌پردازد و قرار است در هفتمین قسمت از سری جدید برنامه «سینما روایت» برای نخستین بار به نمایش درآید. مسأله را در سیستم بانکی کشور یکی از موضوعاتی است که طی این سال‌ها بارها از سوی مراجع تقلید و علما مورد نقد قرار گرفته است. مستند «بانک» با همین دغدغه سعی کرده تا در گفت‌وگو با جامعه‌شناسان و کارشناسان اقتصادی به بررسی تاثیر این موضوع در وضعیت فعلی اقتصادی و اجتماعی کشور بپردازد. جلسه نمایش و نقد و بررسی این مستند در برنامه سینما روایت روز یکشنبه ۱۱ شهریورماه، ساعت ۱۷:۳۰ با حضور دکتر حسین صفایی استاد دانشگاه شهید بهشتی تهران، محمدتقی فهیم منتقد سینما و صادق زارع نویسنده و کارگردان اثر، در مجموعه فرهنگی- هنری آسوه واقع در خیابان انقلاب، نبش خیابان بهار جنوبی برگزار می‌شود. شرکت در این مراسم برای عموم مخاطبان آزاد و رایگان است.

رسانه

آغاز مرحله سوم دومین دوره المپیاد سواد رسانه‌ای

مراسم افتتاحیه مرحله سوم دومین دوره المپیاد بین‌المللی سواد رسانه‌ای با حضور دانش‌آموزان برگزیده کشوری و جمعی از اساتید و فعالان حوزه سواد رسانه‌ای، برگزار شد. به گزارش «وطن‌امروز»، در این مراسم که روز گذشته در سالن اجتماعات موسسه فرهنگی- آموزشی تزکیه تهران برگزار شد، ضمن تقدیر از دانش‌آموزان برگزیده مرحله جهانی دوره پیش، برنامه‌های علمی و آموزشی مرحله سوم این دوره نیز آغاز شد. شرکت در مسابقه تلوویزیونی برنده باش، بازدید از دانشگاه صداوسیما، بازدید از باغ کتاب تهران، بازدید از حوزه هنری، تجربه تکنولوژی واقعیت افزوده (AR) و واقعیت مجازی (VR) بخشی از برنامه‌های این مرحله است که توسط علی رضایی‌ول، دبیر اجرایی المپیاد سواد رسانه‌ای تشریح شد. سیدبشیر حسینی، دبیر این رویداد دانش‌آموزی با تأکید بر رویکرد «مسأله‌محور» بودن این المپیاد، بیان داشت: «قصد ما از برگزاری این المپیاد مواجه کردن دانش‌آموزان با مسائل و چالش‌های واقعی است تا طی آن نوجوان ما رشد کند و بتواند در حل مسائل آینده کشور تاثیرگذار باشد». مرحله سوم دومین دوره المپیاد بین‌المللی سواد رسانه‌ای طی اردویی ۶ روزه توسط باشگاه سواد رسانه‌ای و با مشارکت فرهنگسرای بعثت شهر صفادشت، از تاریخ ۹ الی ۱۴ شهریور برگزار می‌شود. مراسم پایانی و اهدای مدال به دانش‌آموزان برگزیده مرحله کشوری، روز چهارشنبه مورخ ۱۴ شهریورماه در تالار سوره حوزه هنری برگزار خواهد شد.

ادبیات

آیا «مورا کامی» جایزه جایگزین نوبل را دریافت می‌کند؟

پس از رسوایی‌های جنسی و لغو شدن نوبل ادبیات ۲۰۱۸، جایزه جایگزینی برگزار می‌شود که ۴ نامزد آن اعلام شده است. به

نظر کارشناسان احتمال برنده شدن مورا کامی

بیشتر از ۳ نامزد دیگر است. به گزارش فارس به نقل از گاردین، پس از کنسل شدن نوبل ادبیات ۲۰۱۸ و موکول شدن آن به سال ۲۰۱۹ که قرار شد ۲ جایزه ۲ سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ طی یک رویداد و یک مراسم اهدا شود، چهاره‌های شاخص فرهنگی- ادبی سوند از پای ننشستند و جایزه‌های موازی برگزار کردند که روز گذشته ۴ نامزد را برای این جایزه جایگزین نوبل ادبیات اعلام کردند- «هاروکی موراکامی» نویسنده نامدار ژاپنی، «جیل گیم» رمان‌نویس بریتانیایی، «نری کدده» داستان‌نویس رنگین‌پوست فرانسوی و «کیم توی» نویسنده کانادایی ۴ نامزد نهایی دریافت نوبل جایگزین هستند، البته این جایزه جایگزین دقیقاًطبق برنامه‌ریزی جایزه اصلی نوبل و در همان زمان‌بندی برنامه‌ریزی شده انجام می‌شود اما هیأت انتخاب‌کننده آن محدودتر و اعضای آن جدیدتر و حدوا شامل ۱۰۰ نفر از چهاره‌های فرهنگی- ادبی شوند است. براساس گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای، «هاروکی موراکامی» نویسنده شهیر ژاپنی اصلی‌ترین شانس دریافت جایزه اسمال است.